

Bilag til F. t. L. om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke.

Landdistrikter. Indbyggerantallet i disse Distrikter laa gennemsnitlig paa noget over 2 000, men varierede i øvrigt stærkt fra Tilfælde til Tilfælde. Kun i 2 Tilfælde laa Antallet under 1 200. Da det ikke kan anses for rimeligt, at Købstadregler indføres i ganske smaa Landsbyer, er det foreslaaet fastsat, at Købstadregler, uanset Bebyggelsesforholdenes Karakter, under alle Omstændigheder aldrig kan indføres, hvis vedkommende Distrikt har under 1 200 Indbyggere. Samtidig er det under Hensyn til, at Indførelse af Købstadregler i et Distrikt betyder, at de næringsdrivende, herunder baade Beværtere, Gæstgivere og Handlende, i dette Omraade underkastes ganske andre Bestemmelser end hidtil, fundet ønskeligt udtrykkeligt at fremhæve, at Bestemmelse herom alene kan træffes, naar baade Sogneraadet og Handelsministeriet er enige om, at Betingelserne herfor er til Stede. Det forudsættes, at en afholdt Kommuneafstemning vedrørende et Andragende om Bevilling i Kommunen ikke udelukker Købstadreglers Indførelse, men en Kommuneafstemning vil dog selvsagt ofte kunne være Udtryk for Vælgernes Ønske om, at der ikke ved Indførelse af Købstadregler aabnes Adgang til at meddele Beværter- og Gæstgiverbevillinger uden Kommuneafstemning, og en tidligere afholdt Kommuneafstemning vil saaledes kunne være vejledende ved Spørgsmalets Afgørelse. Enkelte af Kommissionens Medlemmer kunde have ønsket, at man ikke havde indføjet Bestemmelsen om, at Købstadregler ikke kan indføres, medmindre vedkommende Distrikt har 1200 Indbyggere, ligesom der fra samme Side har været fremsat Forslag om, at Vælgerne i det paagældende Distrikt skulde kunne kræve, at der indenfor Distriktet afholdes Afstemning, saaledes at Afstemningens Resultat træder i Stedet for Sogneraadets Afgørelse. Disse Forslag har dog ikke vundet Tilslutning i Kommissionen.

Det maa anses for ønskeligt, at de territoriale Grænser for det Omraade, i hvilket Købstadregler indføres, altid nøje fastsættes. Bestemmelser herom er foreslaaet optaget i Stk. 2.

Uanset at der ikke hidtil har været Spørgsmaal om at indføre de for Landet i Beværterloven fastsatte Forskrifter for saadanne Dele af en Købstadkommune, som ikke er købstadmæssig bebygget, er Adgangen hertil dog foreslaaet opretholdt.

Bestemmelserne i Stk. 4 svarer til de i Beværterloven § 2, Stk. 3, indeholdte Forskrifter.

Til § 13.

(Beværterlovens § 13).

Med Hensyn til Bestemmelserne i denne Paragraf henvises til de indledende Bemærkninger. — Det afgørende for, hvorvidt Bevillingsantallet i en Købstadkommune kan sættes til 1 Bevilling pr. 550 Indbyggere eller til 1 Bevilling pr. 450 Indbyggere, er Indbyggerantallet paa det Tidspunkt Vedtægten stadfæstes. Den Omstændighed, at en Købstad, der tidligere har haft under 10 000 Indbyggere, og for hvilken Bevillingsantallet derfor har været sat til 1 Bevilling pr. 450 Indbyggere, ved en Vedtægtsperiodes Udløb er kommet op over 10 000 Indbyggere, vil efter Omstændighederne kunne begrunde, at der i Medfør af Bestemmelserne i Stk. 1, 3die Punktum, gøres Undtagelse fra den fastsatte Maksimumsbegrænsning af Bevillingsantallet.

Den ifølge Beværterloven gældende Bestemmelse, hvorefter Spørgsmaalet om Fastsættelse af Bevillingsantallet i en Købstadkommune eventuelt vil kunne udgaa til Kommuneafstemning, er foreslaaet udeladt.

Til § 14.

(Beværterlovens § 14).

Der er aabnet Adgang til, at de af Borgerrepræsentationen i København udpegede Medlemmer af Bevillingsnævnet, ligesom Tilfældet er for Købstædernes Vedkommende, kan vælges uden for Borgerrepræsentanternes egen Kreds. Bestemmelserne svarer i øvrigt i det væsentlige til Beværterlovens § 14.

Til § 15.

(Beværterlovens § 15).

Ifølge Beværterloven paahviler det Magistraten en Gang om Aaret at offentliggøre, hvorvidt Antallet af meddelte Bevillinger i Købstaden har naaet den fastsatte Grænse. Denne Regel, der kan indeholde en indirekte Opfordring til at indgive Andragende om Beværterbevilling, er foreslaaet slettet, og det samme er Tilfældet med Hensyn til den hidtil gældende Regel om, at Bevillingsnævnet under særlige Omstændigheder uden at forelægge Spørgsmaalet for Overbevillingsnævnet kan knytte en Bevilling til vedkommende Ejendom.

I øvrigt er det i Stk. 4 foreslaaet, at der, forinden Bevillingsnævnet kan træffe Beslutning vedrørende et Andragende om Beværterbevilling, med 14 Dages Varsel skal ske Bekendtgørelse om Andragendets Indgivelse i et eller flere af de stedlige Dagblade, saaledes at den, der mener at have berettigede Indsigelser at gøre imod, at Bevilling gives, faar Adgang til at fremsætte